

ጀዋር መሃመድ የተሳሳቱ ፖለቲካዊ እይታዎች

ትግራይ አንላይን, Sept. 03, 2013

(በአዲሱ አረጋ ቁጥሩ)

ወጣቱ የፖለቲካ ተንታኝ እና የአሮሞ ብሄርተኛ ጀዋር መሃመድ ሰሞኑን ስለ አሮሞ ህዝብና የኢትዮጵያ ፖለቲካ ፣ ከኢትዮ ጉዳይ ጋር ስለ ጋር ቃለ ምልልስ አድርጎ ነበር። በቃለ ምልልሱ ያራመዳቸው የፖለቲካ አስተሳሰቦችም አነጋጋሪ ሆነው ሰንበተዋል። እኔም በራሴ አተያይ ጀዋር ካራመዳቸው የፖለቲካ አስተሳሰቦች የተሳሳቱ ናቸው ብኛ በማስባቸው ላይ ሀሳቤን አቀርባለሁ። ጀዋር በቃለ ምልልሱ የአሮሞ ህዝብ በአሁኑ ወቅት የኢኮኖሚ፣ የማንነት እና ሌሎች ፖለቲካዊ ጭቆናዎች እየደረሱበት ነው፤ ሌሎች ኢትዮጵያውያን ለአሮሞ ህዝብ ስር ሰደደ ጥላቻ እና ፍራቻ (በርሱ አገላለጽ #አሮሞፎቢያ) አለባቸው በማለት ይከራከራል። ለዚህ ፖለቲካዊ ችግር መፍትሄው አሁን ያለውን ስርዓት በትጥቅ ትግል በመደርመስ «የአሮሚያ ሪፖብሊክ» ማቋቋም ነው ብሎ ያምናል።

1. የአሮሞ ህዝብ «የኢኮኖሚ ጭቆና»

በአሮሞ ህዝብ የትግል ታሪክ ፍትሃዊ ኢኮኖሚ ተጠቃሚነት ጥያቄ አንዱ እና ዋነኛው ጥያቄ እንደነበር ይታወቃል። ከፊደላት ስርዓት ጀምሮ እስከ ደርግ ወድቀት ድረስ አሮሞ ህዝብ እንደ ሌሎች ኢትዮጵያውያን በገጠር የመሬት ባለቤት እና በጉልበቱ በላቡ ባመረተው ምርት ተጠቃሚ እንዳልነበረ ሁላችንም የምናውቀው ጉዳይ ነው። ነጋዴወም ቢሆን ሃብት የማፍራት መብቱ ከአምስት መቶ ሺህ ብር ማለፍ እንደማይችል የታወቀ ጉዳይ ነው። በርግጥ እስከ ደርግ ወድቀት ድረስ አሮሞ ህዝብ ኢኮኖሚ ጭቆናወ ገፊት ቀማሽ ነበር። በወቅቱ ነበረውን ጭቆናም አንድም ቀን አሜን ብሎ ተቀብሎ አያውቅም። እንደሌሎቹ የኢትዮጵያ ህዝቦች ሁሉ ታግሏል። መስዋዕትነት ከፍሎም ጨቋኝ ስርአቶችን ገርስሷል። ከአሮሞ ህዝብ መሰረታዊ ኢኮኖሚ ጥያቄዎች ውስጥ ዋነኛው የመሬት ባለቤትነት ጥያቄ እና በላቡ ባመረተው ምርት በነጻነት የመጠቀም ጥያቄ ነበር። እንደእኔ አመለካከት አሁን ባለው ተጨባጭ ሁኔታ እነዚህ ጥያቄዎች ምላሽ አግኝተዋል። ህገ መንግስታዊ ዋስትና አግኝተዋል። በገጠር ያለው የአሮሞ አርሶ አደር የመሬት ባለቤትነቱ ተረጋገጧል። አርሶ አደሩ ባለው መሬት ላይ የልፋቱና የላቡ ዋጋ የሆነውን ምርቱን በፈለገው ጊዜ፣ በፈለገው ቦታ፣ በፈለገው ዋጋ የመሸጥ እና ምርቱን እንደልቡ የመጠቀም መብት ተጎናጽፏል። ይልቁንም ምርት እና ምርታማነቱን በማሳደግ ከእጅ ወደ አፍ ከሆነ አኗኗር ዜጋዎች ተላቆ ለገበያ እንዲያመርት ሰፋ ያለ የግብርና ቴክኖሎጂዎች አቅርቦት እና ድጋፎችን በማግኘት ላይ ይገኛል። ከዚህም የተነሳ ከእጅ ወደአፍ ነበረው አሮሞ አርሶ አደሮች ኑሮ እንደሌሎቹ ኢትዮጵያውያን ወንድሞቹ ከጊዜ ወደ ጊዜ በመሻሻል ላይ ይገኛል። እንደቀደሙት ስርዓቶች አሮሞ አርሶ አደሮች በፊደላዊ የመሬት ስሪት ጭሰኞች አይደሉም። የመሬት ባለቤት ናቸው። በደርግ ሶሻሊስታዊ ስርዓት ጊዜ እንደነበረው በኮታ እና በሌሎች አሰራሮች ምርቱን እንደፈለገው የመጠቀም ገደብ የለም። በከተሞችም ስራ አጥነትን ለማስወገድ በሚደረገው ትግል አሮሞ ወጣቶች እና ሴቶች በጥቃቅን እና አነስተኛ ተቋማት ግንባር ቀደም ተሳታፊዎችና ተጠቃሚዎች ናቸው። ወደ ባለሀብትነት የተሸጋገሩም በርካታ ናቸው። በንግድ እና በሌሎች የሙያ መስኮች የተሰማሩ የብሄሩ ተወላጆች አንደማንኛውም ኢትዮጵያዊ ምንም አድልኦ እና ልዩነት ሳይደረግባቸው በልፋታቸው ልክ ስርተው በመጠቀም በነጻነት በመኖር ላይ ይገኛሉ። በሃገሪቱ እየተስፋፋ ካለው መሰረተ ልማት ዝርጋታ የአሮሞ ህዝብ ግንባር ቀደም ተጠቃሚ መሆኑ ያፈጠጠ ሃቅ ነው። ታዲያ ጀዋር የሚለው የኢኮኖሚ ጭቆና ከወደየት የመጣ ነው? በእኔ እምነት እነጀዋር «የአሮሞ ህዝብ ሆይ የኢኮኖሚ ጭቆና አለብህ ። ከዚህ የኢኮኖሚ ጭቆና ልናላቅቅህ ነው የምንታገለው። ለዚህም መፍትሄው መገንጠል ነውና ተነስ!» ብለው አጅንዳ ይዘው ወደ ህዘቡ ቢወርዱ አሁን ባለው ተጨባጭ ሁኔታ ገበሬው በሜንጫ ማጅራታቸውን ብሎ እንደሚያባርራቸው አልጠራጠርም። እነጀዋር ሌላ የማታገድ አጅንዳ ይፈልጉ እንጂ የህዝቡ ኢኮኖሚ ጥያቄ ምላሽ አግኝቷል። በርግጥ ድህነቱ ሙሉ በሙሉ ተወግዷል ማለት አይቻልም። ድህነቱ እንዲቀጠል የሚፈልግ የኢኮኖሚ ጭቆናን የሚያራምድ የድህነት ዘበኛ የሆነ ሥርአት ግን የለም።

2. «የፖለቲካ ጭቆናና» «አሮሞፎቢያ»

ጀዋር ያራመደው ሌላው የተሳሳተ አስተሳሰብ ህዝቡ በአሁኑ ፌዴራላዊ ስርዓት ፖለቲካዊ መብቶቹ ያልተከበሩለት፤ በ ሌሎች ኢትዮጵያውያን ዘንድ ስር ሰደደ ሁኔታ የሚጠላ እና በጥርጣሬ አይን የሚታይ ህዝብ ስለሆነ «የአሮሚያን ሪፖብሊክ» መመስረት ብቸኛው መፍትሄ ብሎ መደምደሙ ነው።

2.1 «የፖለቲካ ጭቆና»

እንደሚታወቀው የኦሮሞ ህዝብ ባደረገው እልህ አስጨራሽ ትግልና በከፊለው መስዋዕትነት የህዝቡ ላይ ተጭኖ ነበረው ብሄራዊ ጭቆና ላይመለስ ተንኮታክቷል። የህዝቡ ብሄራዊ የማንነት ጥያቄ ህገ መንግስታዊ ዋስትናን አግኝቶ ህዝቡ ራስን በራስ የማስተዳደር፣ በራሱ ቋንቋ የመማር (አስከ ማስተርስ ድግሪ ድረስ)፣ በራሱ ቋንቋ የመዳኘት ፣ሃሳቡን በነጻነት የመግለጽ ፣ የመደራጀት ወዘተ መብቶቹ ህገመንግስታዊ ዋስትና አግኝተው በፌዴራላዊ ስርአቱ ውስጥ ከሌሎች ብሄር ብሄረሰቦችና ህዝቦች ጋር በመሆን በህዝቦች መፈቃቀድ ላይ የተመሰረተ ኢትዮጵያዊነቱን ተቀብሎ ፖለቲካዊ መብቱ ተከብሮለት እየኖረ ይገኛል። በአዲሲቷ ኢትዮጵያ ውስጥም የኦሮሞ ህዝብ የኢትዮጵያ አንድነት የጀርባ አጥንት እና ግንድ እንደሆነ አረጋግጧል። ግንድ ደግሞ አይገነጠልም። ህዝቡ በአዲሲቷ ኢትዮጵያ እንደህዝብ እውቅና ያለው፣ የራሱን ክልላዊ መንግስት መስርቶ ራሱን በራሱ የሚያስተዳድር፣ ባህሉን እምነቱን እና የማንነት እሴቶቹን ያለምንም ገደብ በማሳደግ ላይ የሚገኝ፣ ሰብዓዊ እና ዲሞክራሲያዊ መብቶቹ የተረጋገጡለት ህዝብ ነው። በፌዴራል መንግስት የሰልጣን እርከኖችም ተመጣጣኝ የሰልጣን ውክልናን ይዞ በሃገሪቱ የፖለቲካ ሂደት ውስጥ ወሳኝ እና የማይታካ ታሪካዊ ሚናውን በመወጣት ላይ ይገኛል። ህዝቡ አስተዳዳሪዎቹን ከቀበል ጀምሮ እስከ ፌዴራል መንግስት በምረጫ ካርድ እወሰነ ነው። የፈለገውን ይመርጣል። ያልፈለገውን በምርጫ ካርዱ ይቀጣል። በፈለገው ፖለቲካ ድርጅት ፣ የብዙሃን ና የሙያ ማህበራት ተደራጅቶ መብቱን እና ጥቅሙን ለማስከበር በመንቀሳቀስ ላይ ይገኛል።

ታዲያ «የፖለቲካ ጭቆናው» ከዩት መጣ? ደረቅ ወንጀል ፈጽመው በፍርድ ቤት ወሳኔ ተሰጥቶባቸው በማረሚያ ቤት የሚገኙ ወገኖችን በመቁጠር ይህን ያሕል ሺህ የኦሮሞ ብሄር ተወላጆች «የፖለቲካና የሂሊና እስረኛ» ናቸው ብሎ አስመስሎ ማቅረብም ብሄራዊ ጭቆና አለ ለማለት አያስችልም። አሁንም አነጀዋር ሌላ አጀንዳ ካላመጡ በስተቀር ህዝቡ ጋር ወርደው «የፖለቲካ ጭቆና ስላለብህ በመገንጠል ነጻ ልናወጣህ መጣን» ቢሉት ያወ እንደ ለመዱት (« badi asii») «ጥፋ ከዚህ!!» ይላቸዋል። አሁንም በዚያ ሜንጫ!! አላማቸው በጠባብ ብሄርተኝነት ነድተው ገንጥለው ለመጨቆን እንደሆነ ተገንዝቧል። ከምንም በላይ ግን ሕዝቡ ብሄራዊ እና ዲሞክራሲያዊ መብቱ ተከብሮለት የአዲሲቷ ኢትዮጵያ አንድነት የጀርባ አጥንት እንደሆነ ተቀብሏል።

2.2 «ኦሮሞፎቢያ» ወይስ የጀዋር የተሳሳቱ ሃሳቦች ፎቢያ

በቃለ ምልልሱ ወቅት ጀዋር በተሳሳተ ድምዳሜ ትክክለኛ ያልሆነ ሃሳብ አራምዷል ብዬ የማነሳው ነጥብ የሌሎች ብሄር ተወላጆች ኢትዮጵያውያን የኦሮሞን ህዝብ እንደህዝብ የሚጠሉና የሚፈሩ «የኦሮሞ ፎቢያ» ያለባቸው ናቸው ብሎ በጅምላ መፈረጁ ነው። እንደኔ አስተሳሰብ ይህ ፍረጃ ግልብ የሆነ ግምገማ እና ከአንድ የፖለቲካ ሳይንስ ሀሁ ቆጥራያለሁ ከሚል ግለሰብ የማይጠበቅ የተሳሳተ ድምዳሜ ነው። ጀዋር ከልክ ያላፈ ስሜታዊነት የሚያጠቃው ችኩል ሰው ነው። ከስሜታዊነቱ እና ከችኩላው ተነሳ ብዙ የተሳሳቱ እና አደገኛ አስተያየቶችን ይሰነዘራል። በሰነዘረው ሃሳብ የትችት ናዳ ይወርድበታል። («ኦሮሞ ፈርስት» ፣ «ኦሮሞ እንጂ ኢትዮጵያዊ አይደለሁም»፣ እና «በሜንጫ አንገቱን!» የሚሉትን አስተያየቶችን ልብ ይሏል)። እዚህ ጋ ነው እንግዲህ ችግሩ። የተሳሳቱ የጀዋር አስተሳሰቦችን ነቅሰው አወጥተው የነቀፉት ሁሉ የኦሮሞ ህዝብን እንደነቀፉ፤ ጀዋርን ሳይሆን የተሳሳቱ የጀዋር አስተሳሰቦችን የጠሉ ሁሉ የኦሮሞ ህዝብን የጠሉ አድርጎ ሌሎችን «ኦሮሞ ፎቢያ» አለባቸው ብሎ የደመደመው። በእኔ እምነት ጀዋር ስላቀረባቸው ሃሳቦች የተሰነዘሩት ትችቶች «ኦሮሞ ፎቢያዊ» ሳይሆኑ የተሳሳቱ የጀዋር አስተሳሰቦች ፎቢያዊ ናቸው ብዬ አምናለሁ። ምክኒያቱም ጀዋር ሲቸኩል፣ ሲተነትንም ሆነ ሲሳሳት ራሱን እንጂ ህዝቡን ወክሎ አይደለም። ትችቶቹም ባቀረባቸው ሃሳቦች ላይ ያነጣጠሩ እንጂ ከህዝቡ ጋር ምንም የሚያገናኛቸው ነገር የለም። በግለሰብ ደረጃ የደረሰበትን ትችት በብሄር ዋሻ ውስጥ በመክተት «እኔን የነቀፈ ብሄራን ነቀፈ»፤ «የኔን ሀሳብ የጠላ ብሄራን ጠላ» ስለዚህ «የኦሮሞ ፎቢያ አለበት» ብሎ መደምደም ስህተት ነው። ይህ ሰው እንቅፋት እንኳ ሲመታው «ኦሮሞ ስለሆነኩ ነው የመታኝ» የሚል አድሃሪ የሆነ አስተሳሰብ ማራመዱ አይቀርም የሚል ግምት አለኝ።

የኦሮሞ ህዝብ እንደህዝብ የሚጠላበት እና በጥርጣሬ የሚታይበት «ፎቢያ» የሚሆንበት ምንም ዳራ የለውም። ኦሮሞ ኩሩ እና ጀግና ኢትዮጵያዊ ነው። ኢትዮጵያን ለመወረር የቃጡ ሃይሎችን የተፋለመ፣ ለሃገር ሉዓላዊነት ደም እና አጥንቱን የገበረ፣ ወደ ህይወቱን ለሃገሩ በመሰዋት በነፃነት ያቆየን ሕዝብ ነው። ከአድዋ እስከ ማይጨው፣ ከአጋዴን እስከ ባድመ ኦሮሞ ልጆች ደም ከሌሎች ኢትዮጵያውያን ደም ጋር ተቀላቅሎ ፈሷል። አብረው ቆሰለዋል። አብረው ደምተዋል። ባፈሰሱት ደምም ድልን ተቀዳጅተዋል። አብረው ተደስተዋል። ተጋብተው ተዋልደዋል። ይህን መሰለ አብሮነት ታሪካዊ ዳራ አለ ታዲያ በምን ስለት ሌላው ኢትዮጵያዊ የኦሮሞ ፎቢያቲክ የሚሆነው?

የጀዋር «የኦሮሞፎሊያ» አስተሳሰብ ከጠባብ ብሄርተኝነት የሚመነጭ ሃሳባዊ «የአዕምሮ ግድግዳ» እንጂ ተጨባጭ እውነታ አይደለም። እኔ እንደሚገባኝ ሌላው ኢትዮጵያዊ የኦሮሞ ፍቅር እንጂ ጥላቻ እና ፎሊያ የለውም። በባልቻ አባ ነፍሶ፣ በአብዲሳ አጋ ፣ በአበበ ቢቁላ፣ በደራርቱ ቱሉ ወዘተ ጀግንነት የማይኮራ ኢትዮጵያዊ የለም። አነዚህ ጀግኖች ከልቡ የማይወድ ኢትዮጵያዊ የለም። እነዚህ ወድ የኢትዮጵያ ልጆች ኦሮሞዎች ናቸው። እነዚህን ሰዎች የሚወድ በነሱ የሚኮራ ኦሮሞነታቸውን ነጥሎ ሊጠላና ሊፈራ አይችልም።

በመጨረሻም እነጀዋር «የኦሮሞ ህዝብ ሆይ ሌላው ኢትዮጵያዊ ይጠላሃል። ይጠራጠረሃል። የኦሮሞፎሊያ አለበት ከዚህ ጥላቻ ልናላቅቅህ ነው የምንታገለግለው። ለዚህም መፍትሄው መገንጠል ነውና ተነስ!» ብለው አጀንዳ ይዘው ወደ ህዝቡ ቢወርዱ ሕዝቡ ምን ይላቸው ይሆን?